

سیاهه‌ای از سیاهکاری

نسخه‌های خطی ساقط شده از مجموعه کتابخانه مجلس

احسان‌الله شکراللهی^۱

چکیده:

حفاظت منابع موجود در هر مجموعه از اهم فعالیت‌های کتابخانه‌هاست. تاکید بر حفظ منابع در خصوص برخی از انواع، از اهمیت بالاتری برخوردار است. نسخه‌های خطی به دلیل منحصر به فرد بودن همچون اسناد بالاترین درجه اهمیت را از نظر حفاظت فیزیکی و نیز جمع‌داری اموال داراست. در نوشته حاضر گوشه‌ای از عملکرد مسئولین مجلس شورای ملی در خصوص اهدای برخی نسخه‌های خطی به گروه‌های بازدیدکننده و میهمان مورد انتقاد قرار گرفته و فهرست این آثار به همراه اسناد مربوطه در معرض قضاوت خوانندگان قرار گرفته است.

در اختیارم قرار گرفت. یکی از این اسناد نامه‌ای است از سوی رئیس اداره محاسبات مجلس شورای ملی خطاب به مدیر وقت کتابخانه در سال ۱۳۱۳ (مرحوم یوسف اعتصام‌الملک)، و در آن چهار نسخه اهدا شده از سوی رئیس وقت مجلس به چند شخصیت سیاسی مشخص گردیده تا از دفتر ثبت کتابخانه موضوع شود (ظاهراً یعنی مشخص شود که از مجموعه خارج شده). سه سند دیگر هم صورتجلسه‌های هیأت رئیسه مجلس شورای ملی برای اهدای سه نسخه به سه نفر شخصیت سیاسی بازدیدکننده از مجلس است. نسخه‌های مذکور که از نفیس‌ترین آثار کتابخانه به شمار می‌رفتند به ترتیب تاریخ اهدا هفت قلم به قرار ذیل بودند:

۱. دیوان انوری به شماره ۳۲۶۲ که در تاریخ ۱۷ اردیبهشت سال ۱۳۱۱ به رابیندرانات تاگور شاعر و فیلسوف هندی اهدا شد.

۲. دیوان عاشق اصفهانی به شماره ۳۵۵۵ که در تاریخ ۱۷ اردیبهشت سال ۱۳۱۱ به آقای دینشاه ایرانی اهدا شد. (احتمالاً او هم به همراه تاگور از مجلس و کتابخانه آن بازدید نموده است و عکسی از این بازدید احتمال مزبور را تأیید می‌کند).

۳. دیوان حافظ به شماره ۳۵۵۴ که در تاریخ ۲۱ آبان سال ۱۳۱۳ به گوستاو آدولف ولیعهد کشور سوئد اهدا گردید.

۴. مرقع حاوی ۳۲ تصویر رنگی به شماره ۳۶۲۱ که در تاریخ ۲۱ آبان ۱۳۱۳ به پرنسس لوئیز همسر ولیعهد سوئد اهدا گردید.

۵. یک جلد قرآن مجید به شماره ۲۶۷۴۴ که در تاریخ هفتم فروردین سال ۱۳۲۹ به محمدطاهر شاه پادشاه افغانستان اهدا شد.

۶. یک جلد قرآن مجید به خط میرزا احمد نیریزی به شماره ثبت ۳۹۴۳ و شماره فهرست یک (۱) که در تاریخ اول مرداد سال ۱۳۳۴ به ملک مسعود پادشاه کشور عربستان اهدا گردید.

۷. دیوان حافظ بخط میرزا لطف‌الله خوشنویس که از مرحوم

در شماره دوازدهم از سال نهم مجله ارزشمند «جهان کتاب» (پی‌آیند شماره ۱۹۲) در حال مطالعه نثر دلکش جناب جویا جهانبخش در معرفی جلد نخست گرامی‌نامه «نسخه‌پژوهی» اثر ارزنده دوست فاضل جناب آقای حافظیان بابلی بودم، که به مطلب جالبی برخوردیم با عنوان «بایسته‌های پژوهشی» که گفتاری است از آقای حسین متقی، و در آن از «فهرست نسخه‌های مفقود شده در کتابخانه‌ها» سخن به میان آمده است. ایشان در این گفتار ارزنده آورده‌اند:

«شماری از نسخ خطی، زمانی در کتابخانه‌های خاص بوده‌اند و بنا به عللی همچون جنگ، سرقت، حوادث طبیعی و... امروز وجود ندارند. به عنوان مثال در سالهای پیشین نسخه‌هایی از کتابخانه ملی (مرکزی) تبریز به سرقت رفت؛ نسخه‌های خطی بسیاری در جنگ جهانی دوم از کتابخانه دولتی برلین مفقود شد، که گفته شد در جنگ نابوده شده است؛ نسخه‌هایی در کتابخانه اسکوریال در اسپانیا که در زمان تهیه فهرست نخستین (۱۷۷۰م) موجود بود... در فهرستی که در ۱۹۲۸ [منتشر شد] موجود نیست [که] متأسفانه در کتابشناسی‌ها همچنان به این نسخه‌ها ارجاع داده می‌شود. مناسب است فهرستی از این کتب مفقود و یا جابه‌جا شده همراه با ثبت تفصیلی اطلاعات آنها تهیه شود» (ص ۷۰۲).

نگارنده پس از خواندن این مطلب مهم، در جهت تأیید و اجرای پیشنهاد مطرح شده، به اندیشه فرو رفت و به یاد آورد که استاد عبدالحسین حائری نیز قبلاً به او تأکید فرموده بودند: «در کتابخانه مجلس مواردی از اهدای نسخ خطی به دیگران سابقه دارد که لازم است برای رفع ابهام به اطلاع عموم اهل تحقیق برسد تا غبار فراموشی آن را از حافظه تاریخ محو نکند و به عنوان سندی از خیانت برخی معرضان، و بی‌خبری برخی خامان، و سهل‌انگاری شماری از مسئولان در جایی ثبت و ضبط شود». عزم را برای انجام امر استاد جزم کردم و پس از یافتن یادداشت‌های قبلی خود با کمک همکار ارجمند بخش خطی سرکار خانم صیدیه اسناد مربوطه به این نسخه‌ها

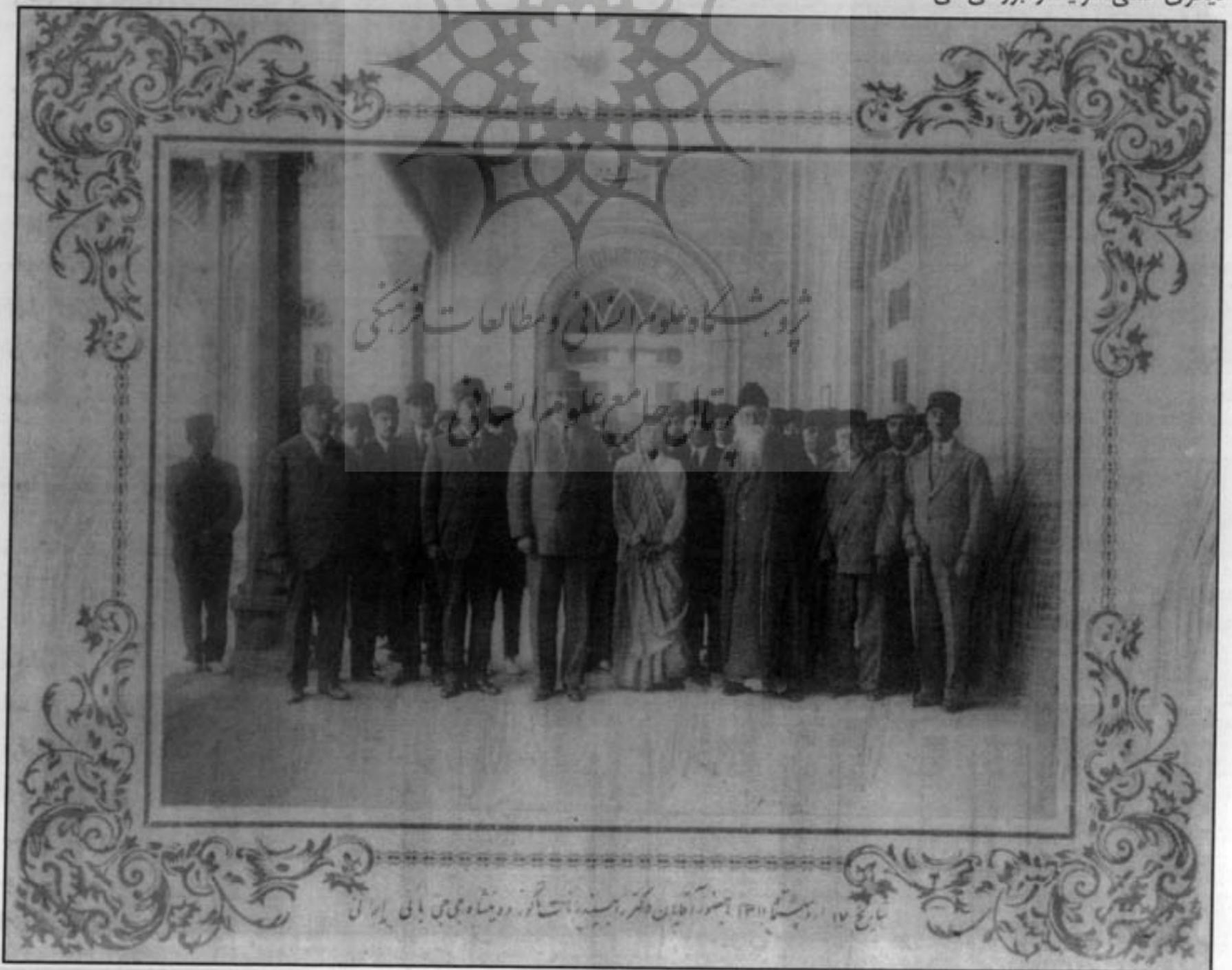
خلخالی خریداری شده بود به شماره ثبت ۳۵۵۲۲ که در تاریخ ۲۹ شهریور سال ۱۳۳۴ به جلال بایا رئیس جمهور ترکیه اهدا گردید. همان گونه که ملاحظه می شود گلچینی از نسخه های نفیس و کم نظیر گنجینه کتابخانه مجلس که ذخیره فرهنگی یک ملت و تمدن است به کسانی اهدا شده که اکثراً سمت های سیاسی داشته اند و چه بسا نسخه های مزبور در همان روز یا فردای آن به فراموشخانه ذهن ایشان سپرده شده باشد.

حتی نام پرآوازه تاگور شاعر بزرگ هندی که از جهت فرهنگی در سطح جهان شناخته شده است نیز نباید ما را راضی کند که یکی از ذخایر فرهنگی خود را بخاطر بازدید او از ایران به وی اهدا کنیم، حتی اگر از آن اثر خاص نسخه های مکرر هم در کشور موجود باشد. این شبیه آن است که کسی رضایت بدهد فرزندش را به دیگران بسپارد تا آنها نقش والدین وی را بازی کنند. به نظر نگارنده این نهایت بی غیرتی فرهنگی فرد یا افرادی است که رضایت به چنین عملی می دهند. شاید گفته شود شرایط آن روز را نیز باید در نظر گرفت و آنگاه ابراز عقیده کرد؛ اما آیا در مورد هدیه کردن فرزند به دیگری کسی شرایط را بررسی می کند؟

هر نسخه خطی فرزندی گرانمایه از مادر وطن است که باید آن را بر سر چشم گذاشت و از هر آسیبی مصون داشت. در احیاء و انتشار آن کوشید و از بهره مادی آن چشم پوشید.

در مورد بند ششم این سیاهه از سیاهکاری که نخستین اثر معرفی شده در فهرست نسخ خطی کتابخانه مجلس و تبرکاً نسخه ای از کلام الله مجید بوده باید گفت بی شرمی و وقاحت عامل یا عاملان این خیانت تا آنجا است که قابل تحمل نیست. حاتم بخششی از کیسه بیت المال وقتی تنها جنبه مالی داشته باشد آنقدرها داغ بر دل نمی نهد، اما وقتی دیده می شود از گنجینه گرانبهای ذخایر فرهنگی و میراث ماندگار دینی و هنری ما نسخه های ناب را گلچین می کنند و به دیگران می بخشند و مخصوصاً نسخه ای از قرآن مجید که به عنوان تیمن و تبرک در صدر همه آثار مجموعه درج شده به تاراج مجیزگویان می رود جان انسان آتش می گیرد و آشوب در روان آدمی می افتد.

اجازه بدهید این بی نظمی اخلاقی را به تازیانه سخن منظوم بگیرم تا اندکی از اندوه نهفته در دلم را بتوانم التیام بخشم:

تاریخ ۱۷ شهریور ۱۳۱۱ حضور آقاخان و کتیرا رسیدن استاذ کوهgilو و شاه میثاقی بانی ایران

از تکت‌های ز نان جوین بدون قدر

تا آن جواهری که به پولاد سفته‌اند

اُف بر هر آن که مال کسی را هبا کند

هرچند مال چرک کف دست گفته‌اند

* * *

آن را که حق یک تن تنها کند تباه

باید گرفت و سخت سرجای خود نشاند

اما کسی که مال گروهی دهد به باد

باید به دادگاه عدالت ورا کشاند

* * *

حالا اگر ذخیره فرهنگ ملت‌ی

تاراج رفت تا بخورد عمر نان و آب

با هیچگونه ثروت و گوهر نمی‌توان

پاسخ به زید داده و شد فارغ از عیب

* * *

ای کاش لحظه‌ای که کسی سعی می‌کند

از راه کج تنور جهان گرم باشدش

از حشر هم اگر نبود ترس در دلش

از نسل بعد خویش کمی شرم باشدش

* * *

این هفت نسخه‌ای که به دست رئیس وقت

وقف خوشامد دو سه مهمان خاص گشت

دلها تپید تا برسد دست اهل دل

اما ز دست رفت و دگر نیز برنگشت

نوع [۵۸]

تاریخ ۱۳۱۳

مجلس شورای ملی

اداره کتابت کتب

در دست محرم کتابخانه مجلس شورای ملی
 در اثر خبر مورخه ۲۵ اردیبهشت ۱۳۱۳ جناب آقای دکتر آنتونیل مدیر مکتب عالی در تبریز
 معضد ذییر که در طرف مقام ریاست علمیه تبریز به این اداره کتابت در دست کتابت کتب
 کتابخانه در ضمیمه شد قلمن فرامید مطابقاً در دفتر ثبت کتابخانه نیز صادر و از این جهت
 در این اداره کتابت کتب
 ۱. درین انور حطی ۳۲۶۲ به نای دکتر تاجور
 ۲. درین عاشق صیقلی ۳۵۵۵ به نای دکتر
 ۳. درین حافظ حطی ۳۵۵۴ به حضرت دلالا دلهمید کوبید
 ۴. مرقع حکمت ۳۳۳ تصور ریغ ۳۶۲۱ به رئیس کتب خانم دلالا حضرت دلهمید کوبید

۴۱۱
درین اثر در ۳۲۶۲
تاریخ ۱۷ اردیبهشت
۱۹۴۲ به آرشاد
دارد

۱۱۳۹
نمبر ۱
صفحه ۷۱

۴۱۰
درین اثر در ۳۵۵۴
تاریخ ۲۱ اردیبهشت
۱۹۴۴ به آرشاد
دارد

۱۹۴۱
نمبر ۱
صفحه ۷۴

درین اثر در ۳۵۵۵
تاریخ ۱۷ اردیبهشت
۱۳۱۱ به آرشاد
دارد

۱۹۴۶
نمبر ۱
صفحه ۷۴

درین اثر در ۳۶۲۱
تاریخ ۲۲ اردیبهشت
۱۳۱۴ به آرشاد
دارد

۱۹۴۷
نمبر ۱
صفحه ۷۴

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی
تهران

رتال جامع علوم انسانی
۱۳۰۰

